

Posudek bakalářské eseje

Lucie Waldmannová „**Internetové umění: nová technika a nové náměty umělecké tvorby?**“

Praha: FHS UK, 2010

1) Problém vlastního vymezení tématu a smyslu práce

Autorka se dlouhodobě zajímala o problematiku digitálního a novomediálního umění, její zájem nakonec vyústil do podrobného studia internetového umění. K tomuto překotně se rozvíjícímu tématu také překládala jednu z mála v současnosti existujících přehledových knih – *Internet art* od zavedené autorky Rachel Greeneové. Internetové umění Lucii Waldmannovou zajímá jako konvergence specifických technologických vlastností, které Internet přináší do umělecké tvorby, a aktuálních autentických uměleckých témat, které se prosazují právě v souvislosti s Internetem. Nicméně právě tato očekávání klade ve své práci jako otázku, kterou chce prověřit zkoumáním samotných internetových realizací i sledováním současných stanovisek teorie a kritiky umění. Předmětem práce se tak stává snaha nalézt možné významy internetového umění prostřednictvím srovnání technologického potenciálu a konkrétních uměleckých děl. Autorka předpokládala, že se jí tak podaří nalézt, v čem spočívá jeho specifičnost a kde trvají jeho hodnoty jako umění.

2) Otázka metodičnosti přístupu

Téma autorka rozvíjí v logickém sledu nejprve od naznačení výchozího pojetí umění jako místa řešení znakové problematiky (připomíná tedy relevanci sémiotického přístupu), pak pokračuje stručným historickým nástinem okolností vzniku internetového umění. Přistupuje pak k předběžnému vymezení zásadně důležitých pojmů, jako je Internet, umění a digitální umění. Následně se pokusila polemickou částí sledovat možnou škálu hodnocení Internetového umění jako umění. Pro dosažení předpokládaných závěrů po té autorka pečlivě zkoumá technické parametry Internetu, které limitují jeho možnosti jako umění. Patří sem nejen jeho technologické vlastnosti (domény, adresy, formuláře, hypertext), ale i zvláštní okolnosti práce s vizuálními projevy (barva, tvar). V poslední kapitole se pak věnuje Internetu z pohledu dosud převážně rozvíjených námětů.

3) Věcné poznámky

V uspořádání jednotlivých kapitol je práce v zásadě logicky členěna. Cennou stránku práce představuje obrazová příloha, která přináší náležité vizuální doklady. Neodhalil jsem žádné prohřešky ve formálních náležitostech práce.

4) Hodnota pramenů a poznámkového aparátu

Výběr použité literatury je proveden s dostatečným nadhledem a v míře odpovídající bakalářské práci. Obsahuje jednak práce odkazující k sémiotice (Eco, Černý – Holeš, Doubravová, Hawkes), filozofii umění (Davies, Graham, Liessmann) a ke speciálním otázkám barev (Itten), a dále pak práce týkající se elektronické kultury a Internetu (Lévy). V potřebné míře pracuje autorka i s internetovými zdroji.

Literatura je zapsána bibliograficky správným způsobem (přehození jména a příjmení u Gordona Grahama lze jistě odpustit), u internetových zdrojů je bohužel uváděn jako datum expirace jenom rok. Poznámkový aparát je užíván technicky správně, převážně pro odkazy na literaturu a zdroje, jen v několika případech pro rozšiřující nebo upřesňující poznámky.

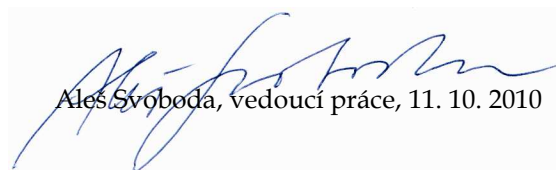
5) Jazyková stránka práce

Práce je napsána velmi kultivovaným jazykem. Formulace jsou adekvátní a srozumitelné. Nenalezl jsem žádné jazykové prohřešky.

6) Závěrečné hodnocení

V závěrečném zhodnocení musím zdůraznit dvě okolnosti. Jednak samostatnost práce autorky, jednak odvahu vstoupit do nejisté oblasti postžení podstaty umění. Autorka prokázala, že specifika, které internetové umění využívá, vyplývají z jeho možností distribuce, interaktivnosti, kooperativnosti, variability a procesuálnosti, které všechny umožňují mimořádnou akceleraci vztahu umělecké polarity ustavování konvencí a jejich rozrušování inovacemi. Práce vykazuje dostatečnou metodičnost, je napsána patřičně odborným jazykem, správně nakládá s literaturou.

Práci navrhuji k obhajobě, moje hodnocení je 1, tedy výborně.

Aleš Svoboda, vedoucí práce, 11. 10. 2010